

ТАРИФІКАЦІЯ МІСЬКИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У МІСТАХ СВІТУ

Д.О. Матухно, здобувач вищої освіти

А.А. Михайлова, здобувач вищої освіти

*Науковий керівник: Д.А. Горовий, д-р екон. наук, професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Для людей, які багато подорожують різними країнами, а іноді (як в Україні) навіть у різних містах однієї країни, постає питання незрозумілості системи оплати проїзду у міському транспорті. Це виникає через різноманітність систем оплати праці (єдиний, зональний або секційний тариф), різноманітність способів оплати (у водія, у касі, в автоматі тощо), тому обрана тема є актуальною та зважаючи на доступність поїздок громадян України за кордон з прийняттям безвізового режиму – своєчасною.

Дослідимо залежність між кількістю населення (площею) міста, системою тарифікації проїзду пасажирів, видами транспорту та документом, що підтверджує здійснення пасажирського перевезення. Адже в сучасних публікаціях відсутні дослідження ефективності використання на міському транспорті так званого «постійного квитка», розрахованого на більш ніж 1 поїзду, або на декількох типах транспорту.

Отже, подальший розвиток узагальнення системи тарифікації пасажирських перевезень на основі пошуку залежності тарифу від площі міста та кількості його мешканців, що надає можливість визначення оптимального тарифу для пасажирських перевезень для міста Харкова:

– у містах, де використовується зональний (а особливо секційний тариф) незважаючи на те, що вартість перевезення є вищою, пасажир реально сплатить менше при використанні декількох видів транспорту ніж при використанні єдиного тарифу;

– більшість міст світу розробляє протекціоністські заходи для місцевих мешканців – проїзні електронні білети тощо, при цьому основний тягар сплати за перевезення покладається на немісцевих мешканців, яким немає необхідності придбати квитки, розраховані на тривалий термін використання;

– в європейських, австралійських та північноамериканських містах разом із паперовими білетами популярністю користуються багаторазові пластикові електронні картки, які можна поповнювати через термінали; вартість однієї поїздки з використанням такої картки є дешевшою ніж з використанням білета;

– в азійських містах (Бангкок, Пекін, Шанхай) на ціну проїзду більше впливає не відстань, а якість (комфортність) переміщення – наявність кондиціонера, швидкість і т.п.

– маршрути, які розраховані на приїжджих, або переважно немісцевих наприклад, в аеропорт, у більшості міст світу тарифікуються за окремим критерієм.

Для м. Харкова, як європейського міста з населенням понад 1 млн. осіб, варто провести заходи з уніфікації тарифів на транспорті, що дадуть зміни, які ми можемо побачити у таблиці 1.

Таблиця 1

Заходи з уніфікації тарифів на транспорті

Заходи	Інструмент впливу	Позитивні наслідки	Негативні наслідки
об'єднання перевізників у єдину транспортну схему із впровадженням секційного тарифу (оскільки більшість пасажирів міста використовують до проїзду на роботу не один, а декілька видів транспорту)	Закон України «Про пасажирські перевезення»	Покращення рівня обслуговування водіями, через відсутність альтернативного місця роботи в цій сфері	Відсутність конкурентного ринку, що не дасть право вибору ціни та обслуговування споживачам
розробки системи електронних постійних квитків із зменшеною вартістю проїзду (яку могли використовувати місцеві мешканці)	Наказ Мінтрансу про затвердження тарифів на проїзд пасажирів та перевезення багажу в автобусах	Створення сприятливих умов для забезпечення перевезення пасажирів	Встановлені обмеження ціни не відповідають політиці вільного ціноутворення в ринковій економіці та стримують розвиток підприємства
встановлення електронних засобів контролю та оплати проїзду у наземному транспорті	Лізингові відносини та пільгове кредитування на інвестування в основні засоби	Створення умов для розвитку технічної бази – передумова стабільності підприємств автотранспорту; дасть змогу зменшити витрати на кондукторів та підвищить надійність збору виручки від пасажирів	Залучення великих коштів, для закупки обладнання; Зменшиться кількість робочих місць

Таким чином, узагальнення системи тарифікації пасажирських перевезень на основі пошуку залежності тарифу від площі міста та кількості його мешканців надає можливість визначення оптимального тарифу для пасажирських перевезень для міста Харкова, а також може бути використане іншими містами світу.

ДІЯЛЬНІСТЬ МИТНИЦЬ ДФС УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

І.В. Несторишен, канд. екон. наук, доцент

В.А. Туржанський, канд. екон. наук, доцент

Науково-дослідний центр митної справи

Науково-дослідного інституту фіскальної політики

Університету державної фіскальної служби України, м. Хмельницький

Відповідно до Митного кодексу України [1] функціонування митниць ДФС України спрямовано на виконання покладених завдань щодо забезпечення реалізації політики у сфері державної митної справи, здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, протидії митними правопорушенням, попередження незаконного ввезення товарів на митну територію України та виконання індикативних показників доходів до державного бюджету, повноти нарахування та сплати податків і зборів, митних та інших платежів. За даними статистики, надходження платежів до загального фонду державного бюджету склали 633,0 млрд. грн., в т. ч. надходження податкових платежів до загального фонду державного бюджету склали 329,1 млрд. грн., митних платежів – 303,8 млрд. грн. Перевиконання надходження митних платежів склало 68,5 млрд. грн. (на 29,1 % більше 2016 року). За даними митної статистики загальний зовнішньоторговельний обіг за 2017 р. склав 92,8 млрд. дол. США: імпорт товарів склав 49,5 млрд. дол. США (зростання порівняно з 2016 роком на 27,4 %, або на 10,7 млрд. дол. США), експорт – 43,3 млрд. дол. США, що на 19,0 % або на 6,9 млрд. дол. США більше попереднього року. Зовнішньоторговельний обіг України здійснювався з партнерами з 226 країн світу. Основна частка зовнішньої торгівлі України орієнтується на ринки країн Європейського Союзу та Співдружності Незалежних Держав. На ЄС доводиться 41 % експорту й 44 % імпорту. Зростання масштабів зовнішньоекономічної діяльності, а також широка її географія зумовлює постійне зростання загроз зовнішнього характеру, на які повинні адекватно реагувати митниці ДФС України [2].

З метою наповнення бюджету та припинення незаконного формування податкового кредиту підприємствами-вигодонабувачами оперативними підрозділами до митниць ДФС направлено 805 листів-орієнтувань, за результатами відпрацювання яких працівниками митниць ДФС складено 550 протоколів про порушення митних правил суб'єктами ЗЕД. За результатами розгляду адміністративних проваджень по складених протоколах на порушників митних правил накладено штрафів на суму 215,4 млн. грн., з яких на 01.01.2018 р. відшкодовано до бюджету 16,6 млн. гривень. Крім того, конфісковано товарно-матеріальних цінностей, які переміщувались через державний кордон незаконно, або із порушеннями встановлених законодавством правил, на суму 47,2 млн. грн. та додатково сплачено до бюджету митних платежів на суму 231,7 млн. гривень.

До підрозділів аудиту для організації додаткових перевірочних заходів направлено 105 повідомлень щодо порушень податкового законодавства, виявлених за результатами відпрацювання орієнтувань, що сприяло надходженню до бюджету 12,1 млн. гривень. Крім того, за результатами розгляду орієнтувань до ЄРДР внесено 56 матеріалів про вчинення кримінальних правопорушень у митній та податковій сферах. Припинено діяльність 29 центрів мінімізації митних платежів. До складу виявлених центрів мінімізації входило 265 суб'єктів господарської діяльності, у здійсненні злочинної діяльності яких задіяно 136 осіб. Оголошено 11 повідомлень про підозру в скоєнні злочину.

За результатами відпрацювання суб'єктів господарювання залучених до міжрегіональних схем ухилення від оподаткування до підрозділів податкового аудиту направлено 1309 матеріалів на загальну суму ПДВ 4,4 млрд. гривень. За результатами проведеної 521 перевірки донараховано 1,1 млрд. гривень.

Протягом 2017 р. постійно здійснювався моніторинг та відпрацювання фактів переміщення валютних та культурних цінностей, дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів з них на підставі дозвільних документів, у разі переміщення їх в обсягах, які передбачають їх обов'язкове письмове декларування. За результатами відпрацювання на адресу Державної служби фінансового